

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

11 лютого 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 188/ВС-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Тітова Ю.Г.,

членів Комісії: Лукаша Т.В., Макарчука М.А.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Черпіцької Людмили Тимофіївни на зайняття вакантної посади судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду в межах конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 02 серпня 2018 року,

встановила:

Згідно зі статтею 79 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02 червня 2016 року № 1402-VIII (далі - Закон) конкурс на зайняття вакантних посад суддів Верховного Суду у відповідних касаційних судах проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України відповідно до Закону.

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду:

- у Касаційному адміністративному суді - 26 посад;
- у Касаційному господарському суді - 16 посад;
- у Касаційному кримінальному суді - 13 посад;
- у Касаційному цивільному суді - 23 посади.

Черпіцька Людмила Тимофіївна звернулася до Комісії із заявою від 14 вересня 2018 року про проведення стосовно неї кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Комісією 24 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 193/вс-18, зокрема, про допуск Черпіцької Л.Т. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі в конкурсі на посади суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Відповідно до Умов проведення конкурсу на зайняття вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду Черпіцька Л.Т. проходить кваліфікаційне оцінювання як суддя.

У статті 10 Основних принципів незалежності судових органів, схвалених резолюціями Генеральної асамблеї ООН від 29 листопада 1985 року № 40/32 та від 13 грудня 1985 року № 40/146, визначено, що особи, відібрані для судових посад, повинні мати високі моральні якості і здібності, а також відповідну підбору кваліфікацію в галузі права.

Ці основоположні принципи формування суддівського корпусу імплементовані в національне законодавство, що визначає основними складовими авторитету судової влади та довіри суду - доброчесність і компетентність судді.

Згідно з цими приписами під час кваліфікаційного оцінювання для участі в конкурсі на посади суддів касаційного суду у складі Верховного Суду Комісія виходить з того, що кандидати на посаду судді найвищого суду в системі судоустрою мають відповідати найвищим стандартам за критеріями компетентності та професійної етики за відсутності будь-яких обґрунтованих сумнівів у їх доброчесності, що можуть негативно вплинути на суспільну довіру до Верховного Суду.

Положеннями статті 83 Закону закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та доброчесність.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання в межах конкурсу на зайняття 26 вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду 157 кандидатів, зокрема Черпіцької Л.Т.

Відповідно до статті 85 Закону кваліфікаційне оцінювання включає такі етапи: 1) складення іспиту; 2) дослідження досьє та проведення співбесіди.

Черпіцька Л.Т. 12 листопада 2018 року склала анонімне письмове тестування, за результатами якого набрала 87,75 бала, і згідно з рішенням Комісії від 13 листопада 2018 року № 257/зп-18 її допущено до виконання практичного завдання під час іспиту у межах кваліфікаційного оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання Черпіцька Л.Т. набрала 74 бали та згідно з рішенням Комісії від 27 грудня 2018 року № 327/зп-18 її допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» в межах конкурсу на зайняття вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав - висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.1 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі - Регламент), передбачено, що інформація щодо судді (кандидата на посаду судді) або висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності надається до Комісії Громадською радою доброчесності не пізніше ніж за 10 днів до визначеної Комісією дати засідання з проведення співбесіди стосовно такого судді (кандидата на посаду судді).

До Комісії 04 лютого 2019 року надійшов висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Черпіцької Людмили Тимофіївни критеріям доброчесності та професійної етики.

Зазначений висновок складено та подано без дотримання вимог підпункту 4.10.1 пункту 4.10 розділу IV Регламенту, а саме: не дотримано строку подання висновку до Комісії.

На підставі протокольного рішення колегії Комісії більшістю голосів указаний висновок прийнято та розглянуто як висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Черпіцької Л.Т. критеріям професійної етики та доброчесності (далі - висновок).

Стосовно вказаних доводів у висновку Черпіцька Л.Т. надала письмові та усні пояснення, які було оцінено Комісією під час співбесіди.

Відповідно до пункту 1 висновку Черпіцька Л.Т. входила до складу колегії суддів Вищого адміністративного суду України, яка 25 липня 2016 року задовольнила позов Лисенка Володимира Васильовича та скасувала рішення Вищої ради юстиції про внесення подання до Верховної Ради України про звільнення Лисенка В.В. з посади судді Києво-Святошинського районного суду Київської області у зв'язку з порушенням присяги судді.

Лисенко В.В. причетний до переслідувань учасників Революції Гідності та виносив свавільні рішення стосовно учасників поїздки до Межигір'я 29 грудня 2013 року. Так, суддя позбавив водійських прав п'ятох учасників поїздки до Межигір'я на підставі очевидно сфальшованих рапортів ДАІ. Як зазначено у рішенні Вищої ради юстиції від 26 листопада 2015 року стосовно трьох учасників, суддя взагалі проводив розгляд за їх відсутності, а в матеріалах справ не було ні відомостей про повідомлення цих осіб, ні достовірних відомостей про те, що вони дійсно перебували за кермом транспортних засобів 29 грудня 2013 року під час поїздки вул. Богатирською у м. Києві.

Згодом сам суддя Лисенко В.В. звільняв учасників поїздки від відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України».

У своєму рішенні Вища рада юстиції дійшла висновку, що суддя Лисенко В.В. невиконанням покладених на нього професійних обов'язків під час гострого соціального конфлікту в Україні з 21 листопада 2013 року до 22 лютого 2014 року завдав істотної шкоди демократичному конституційному ладу, правам і свободам громадян, інтересам суспільства та держави.

Натомість у рішенні Вищого адміністративного суду України, ухваленому за участі Черпіцької Л.Т., вказано, що Вища рада юстиції не встановила всіх належних фактів, діяла необґрунтовано та непропорційно.

Верховний суд України постановою від 30 травня 2017 року рішення скасував, а справу передав на новий розгляд. Рішенням Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 04 травня 2018 року в задоволенні позову Лисенка В.В. відмовлено. Велика Палата Верховного Суду постановою від 01 листопада 2018 року апеляційну скаргу Лисенка В.В. на рішення від 04 травня 2018 року залишила без задоволення.

У Єдиному державному реєстрі судових рішень немає жодних відомостей про те, що, розглядаючи цю справу, Черпіцька Л.Т. висловлювала окрему думку. Таким чином, Черпіцька Л.Т. ухвалила рішення, незаконність якого підтверджено вищою судовою інстанцією.

Згідно з пунктом 1.6 Бангалорських принципів поведінки судді, суддя повинен демонструвати та підтримувати високі стандарти суддівської поведінки з метою укріплення суспільної довіри до судових органів, що має першочергове значення для підтримки незалежності судових органів.

Громадська рада доброчесності в пункті 1 підсумовує, що Черпіцька Л.Т. не лише не сприяла відновленню довіри до судової влади, а навпаки - утверджувала в суспільстві уявлення про панування безкарності й кругової поруки в суддівському корпусі.

Стосовно цього Черпіцька Л.Т. пояснила, що нею у складі колегії суддів ухвалено постанову про скасування рішення Вищої ради юстиції від 26 листопада 2015 року про внесення подання до Верховної Ради України про звільнення Лисенка В.В. з посади судді Києво-Святошинського районного суду Київської області у зв'язку з порушенням присяги судді. У зазначеній справі надавалась виключно оцінка діям та рішенням відповідача Вищої ради юстиції безвідносно до особи позивача. Зазначене судове рішення жодним чином не може свідчити про сприяння нею утвердженню в суспільстві уявлення про панування безкарності й кругової поруки.

У пункті 2 висновку Громадська рада доброчесності зазначає, що згідно з даними декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік кандидат Черпіцька Л.Т. та її чоловік Черпіцький О.З. є власниками:

- квартири у м. Києві загальною площею 78,8 кв.м, набутої 06 листопада 2013 року;

- п'яти земельних ділянок у м. Буча Київської області загальною площею 1 000 кв.м, 1 121 кв.м, 1 000 кв.м, 1 000 кв.м та 1 000 кв.м відповідно, набутих у 2008 та 2010 роках;

- житлового будинку в м. Буча Київської області загальною площею 488,5 кв.м, набутого 13 грудня 2011 року за 1 574 617 грн;

- будівлі лазні загальною площею 114,5 кв.м у м. Буча Київської області, що станом на 31 грудня 2017 року була об'єктом незавершеного будівництва;

- садового (дачного) будинку загальною площею 217,8 кв.м у м. Буки Житомирської області, що станом на 31 грудня 2017 року був об'єктом незавершеного будівництва;

- сережок (вартість і дата набуття не вказані);

- хутряного пальта (вартість і дата набуття не вказані);

- каблучки (вартість і дата набуття не вказані);

- наручного годинника Omega (вартість і дата набуття не вказані);

- автомобіля BMW X6 2009 року випуску, набутого 22 липня 2010 року (вартість не вказана);

- автомобіля Toyota Hilux 2013 року випуску, набутого 08 листопада 2013 року (вартість не вказана).

При цьому, згідно з даними досьє, в період з 2012 до 2018 роки включно її дохід склав 1 463 548 грн, а дохід її чоловіка — 1 683 386 грн. Також в період з листопада 2007 року до вересня 2010 року чоловік Черпіцький О.З. був народним депутатом України VI скликання.

Обґрунтовані сумніви в доброчесності Черпіцької Л.Т. та відповідності її поведінки вимогам антикорупційного законодавства викликає також і те, що 04 липня 2014 року рідна сестра кандидата Снігур В.Т. видала на ім'я Черпіцької Л.Т. довіреність на користування та розпорядження індивідуальним сейфом ІНФОРМАЦІЯ_1 зі строком дії до 04 липня 2015 року, а 14 липня 2015 року видала таку ж довіреність строком на 5 років. Такі ж довіреності сестра кандидата видавала у 2012, 2013, 2014 та 2015 роках чоловіку кандидата Черпіцькому О.З. та його сину від першого шлюбу Черпіцькому К.О.

Згідно з даними досьє дохід Снігур В.Т. в період з 2013 до 2018 року склав лише 307 843 грн. Викладене дає обґрунтовані підстави припускати, що справжніми власниками сейфа є кандидат та її чоловік, а сейф був оформлений на сестру для уникнення обов'язку доведення законності джерел походження майна.

Стосовно цього Черпіцька Л.Т. пояснила, що її доходи за період з 2012 до 2017 року склали 3 246 888 грн, а її чоловіка за такий же період - 3 293 545 грн. Майно, зазначене у висновку, набувалось упродовж тривалого періоду, в тому числі й до 2012 року, і не лише шляхом придбання, а й шляхом безоплатного набуття (приватизації).

Стосовно квартири в м. Києві загальною площею 78,8 кв.м кандидат пояснила, що вона набула 06 листопада 2013 року шляхом приватизації, а тому кошти на її придбання не витрачались.

Земельні ділянки в м. Буча Київської області набувались нею та її чоловіком шляхом використання права на безоплатне їх отримання для ведення особистого господарства та для індивідуального будівництва в порядку, встановленому Земельним кодексом України, а тому кошти на їх придбання не витрачались.

На підтвердження цього Черпіцькою Л.Т. під час співбесіди надано копії державних актів на ці земельні ділянки, відповідно до яких вони набуті на підставі рішення Бучанської міської ради.

Стосовно будинку в м. Буча Київської області кандидат пояснила, що він будувався власними силами на вказаних вище земельних ділянках і був побудований у 2011 році. Вартість набуття, вказана в деклараціях - це вартість будинку за даними його технічного паспорта, а не витрачених коштів. На цих же земельних ділянках здійснюється будівництво лазні, яка внесена в декларацію як об'єкт незавершеного будівництва.

Садовий (дачний) будинок у селі Буки Житомирської області як об'єкт незавершеного будівництва будується власними силами з 2011 року та знаходиться на земельній ділянці, що придбана чоловіком у 2010 році за 55 000 грн.

На підтвердження цього Черпіцькою Л.Т. під час співбесіди надано копію договору купівлі-продажу земельної ділянки в Житомирській області площею

10 000 кв.м та звіт про оцінку незавершеного будівництва фундаменту дачного будинку.

Стосовно сережок, хутряного пальта, каблучки, наручного годинника кандидат Черпіцька Л.Т. пояснила, що набуття цих речей здійснювалось упродовж тривалого періоду, вартість їх не зазначена через значний проміжок часу, що минув, не залишилось документів, які б засвідчували їх вартість. У деклараціях ці речі відображались з метою максимально повного відображення матеріальних статків та недопущення їх приховування, а доцільність їх внесення кандидат визначала особисто, виходячи з орієнтовного уявлення про їх вартість.

Автомобіль BMW X6 був придбаний у 2010 році за кошти, отримані внаслідок відчуження у 2010 році іншого автомобіля BMW 530 2007 року випуску. Питанням купівлі автомобіля займався чоловік.

Автомобіль Toyota Hilux 2013 року випуску був придбаний чоловіком у 2013 році. Вартість придбання не вказана через не збереження відповідних документів. Кандидат вказала, що орієнтовна вартість автомобіля склала 30 000 доларів США (або 240 000 грн), що кореспондується з рівнем доходів. Автомобіль проданий 22 вересня 2018 року за 715 000 грн.

Стосовно довіреності на користування та розпорядження індивідуальним сейфом Черпіцька Л.Т. пояснила, що їй не було відомо про цю довіреність, її використання жодного разу не здійснювалось. Кандидат вказала, що зі слів сестри, вона зробила цю довіреність на всякий випадок для особистої зручності в разі відсутності її в Україні та потреби швидкого доступу до індивідуального сейфа, в якому зберігались документи стосовно юридичних осіб, через які вона здійснює підприємницьку діяльність. Видання цієї довіреності не свідчить про витрачання коштів індивідуального сейфа, навіть якщо б вони там були. Довіреності чоловіку кандидата та його сину від першого шлюбу надавались з тією ж метою, оскільки вони були бізнес-партнерами до знайомства кандидата з майбутнім чоловіком.

У пункті 3.1 висновку Громадська рада доброчесності зазначає, що згідно з даними досьє Черпіцький Зіновій Олександрович 21 вересня 2017 року видав на ім'я чоловіка кандидата Черпіцького О.З. довіреність на розпорядження усім майном «з чого б воно не складалось і де б воно не знаходилось на території України». Проте жодне майно, належне Черпіцькому З.О., кандидат не вказала в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік. Кандидат зобов'язана задекларувати таке майно незалежно від фактичного користування ним на підставі частини третьої статті 46 Закону України «Про запобігання корупції».

Черпіцька Л.Т. стосовно цього пояснила, що про дану довіреність їй не було відомо, оскільки чоловік не повідомив про наявність останньої.

Ця довіреність була видана племінником чоловіка у зв'язку з його відсутністю в Україні для представлення інтересів при здійсненні купівлі-

продажу частки в статутному капіталі підприємства «Модекс» ЛТД та тривалим розстроченням платежів. Жодних активів чоловіком внаслідок застосування цієї довіреності набуто не було. Зазначення в довіреності «права розпорядження усім майном довірителя» не мало ніякого змісту і було включено в довіреність автоматично нотаріусом, оскільки, зі слів чоловіка, довіреність видавалась на вчинення конкретного правочину.

На підтвердження цього кандидат надала копію договору купівлі-продажу частки в статутному капіталі Товариства з обмеженою відповідальністю «Модекс» ЛТД від 21 вересня 2017 року, відповідно до якого Черпіцький Олег Зенович уклав цей договір в інтересах Черпіцького З.О. на підставі довіреності від 13 вересня 2017 року. Також кандидатом надано копію договору про внесення змін від 07 травня 2018 року, відповідно до якого Черпіцький Олег Зенович уклав цей договір від імені Черпіцького З.О. на підставі довіреності, посвідченої 21 вересня 2017 року.

Відповідно до пункту 3.2 висновку в деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, поданих за 2013, 2014 та 2015 роки Черпіцька Л.Т. не вказала про наявність у її чоловіка акцій у Публічному акціонерному товаристві «Житомирський завод «Шляхіндустрія» та корпоративних прав у таких підприємствах: Спільному українсько-польському виробничо-сервісному і торгівельному підприємстві Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрполь ЛТД»; Колективному підприємстві «Виробничо-комерційний центр «Болак»; Товаристві з обмеженою відповідальністю «Вектор-плюс»; Товаристві з обмеженою відповідальністю «Юрконсалтинг»; Товаристві з обмеженою відповідальністю «Віндзор-відпочинок»; Товаристві з обмеженою відповідальністю «Стар Пак».

Кандидат Черпіцька Л.Т. стосовно цього пояснила, що інформація при заповненні декларацій попереднього зразка (до впровадження електронного декларування) вносилась нею зі слів чоловіка відносно тих підприємств, що здійснюють свою діяльність. В електронній декларації за 2015 рік усі вказані корпоративні права відображено, а дані щодо корпоративних прав у Публічному акціонерному товаристві «Житомирський завод «Шляхіндустрія», Спільному українсько-польському виробничо-сервісному і торгівельному підприємстві Товариство з обмеженою відповідальністю «Укрполь ЛТД» та Товаристві з обмеженою відповідальністю «Вектор плюс» (він же «Шанс-он») відображались і в деклараціях за 2013 та 2014 роки.

У пункті 3.3 висновку Громадська рада доброчесності зазначає, що в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік Черпіцька Л.Т. указала про наявність у її чоловіка корпоративних прав у колективному підприємстві «Виробничо-комерційний центр «Болак», однак не вказала дані щодо частки в статутному капіталі та грошового вираження частки. Також Черпіцька Л.Т. не вказала інформацію

стосовно дати набуття чоловіком акцій у Публічному акціонерному товаристві «Житомирський завод «Шляхіндустрія».

Також Черпіцька Л.Т. не вказала вартість квартири в м. Києві загальною площею 78,7 кв.м, набутої 06 листопада 2013 року; автомобіля BMW X6 2009 року випуску, набутого 22 липня 2010 року, та автомобіля чоловіка Toyota Hilux 2013 року випуску, набутого 08 листопада 2013 року.

Черпіцька Л.Т. пояснила, що відповідно до даних Єдиного державного реєстру юридичних осіб свідоцтво про державну реєстрацію «Виробничо-комерційного центру «Болак» є недійсним. Інформація про власників у реєстрі відсутня, документи підприємства у чоловіка відсутні, зв'язок з колишнім керівником та власником втрачено, жодні кошти від підприємства ним не отримувались та не отримуються. Указане підприємство не здійснює діяльність хоча і продовжує перебувати в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб. Дані щодо корпоративних прав було відображено в декларації з метою повного відображення відомостей, однак частка не зазначена.

Стосовно невідображення дати набуття чоловіком акцій у Публічному акціонерному товаристві «Житомирський завод «Шляхіндустрія» Черпіцька Л.Т. пояснила, що вони набувались у кілька правочинів упродовж 2004-2006 років, а тому не вдалось технічно відобразити в декларації одну дату придбання акцій цього товариства.

Вирішуючи питання відповідності кандидата на посаду судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду Черпіцької Л.Т. критеріям доброчесності та професійної етики, Комісія під час вивчення матеріалів досьє Черпіцької Л.Т. та проведення з нею співбесіди встановила таке.

З 1994 року Черпіцька Л.Т. обіймала посаду судді арбітражного суду Житомирської області, в подальшому - господарського суду Житомирської області. Постановою Верховної Ради України від 11 липня 2002 року № 106-IV обрана суддею Житомирського апеляційного господарського суду. В 2007 році обрана суддею Вищого адміністративного суду України. Указом Президента України від 21 вересня 2018 року № 289/2018 переведена на посаду судді Київського апеляційного адміністративного суду.

У Бангалорських принципах поведінки суддів від 19 травня 2006 року, схвалених Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27 липня 2006 року № 2006/23 (далі - Бангалорські принципи поведінки суддів) утверджено, що довіра суспільства до судової системи, а також до авторитету судової системи в питаннях моралі, чесності та непідкупності судових органів посідає першочергове місце в сучасному демократичному суспільстві.

Суддя демонструє поведінку, бездоганну навіть з точки зору стороннього спостерігача. Спосіб дій та поведінка судді мають підтримувати впевненість суспільства в чесності та непідкупності судових органів (пункти 3.1, 3.2).

Суддя має бути обізнаний про свої особисті та матеріальні інтереси конфіденційного характеру та має вживати розумні заходи з метою отримання

інформації про матеріальні інтереси членів своєї родини (пункт 4.7). До членів родини судді цим міжнародним актом віднесено дружину (чоловіка), сина, дочку, пасинка, пасербицю та будь-якого іншого близького родича чи особу, що проживає в домі у судді чи працює у нього за наймом.

Аналогічні за змістом вимоги закріплено в Кодексі суддівської етики, затвердженому в новій редакції рішенням XI чергового з'їзду суддів України від 22 лютого 2013 року (далі - Кодекс суддівської етики), приписи якого є обов'язковими для всіх суддів згідно з частиною третьою статті 129 Закону.

З декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2013-2015 роки та декларацій особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2015-2017 роки вбачається, що Черпіцька Л.Т. є власником квартири в м. Києві площею 78,8 кв.м, дата набуття - 06 листопада 2013 року.

Під час співбесіди кандидат пояснила, що ця квартира набута шляхом приватизації, а тому кошти на її придбання не витрачались.

При цьому будь-яких документів, що підтверджували б факт приватизації цієї квартири, кандидатом не надано.

Під час співбесіди та відповідно до матеріалів досьє кандидата встановлено, що Черпіцькій Л.Т. та її чоловіку належать земельні ділянки, розташовані поруч одна з одною в м. Буча Київської області.

Кандидат пояснила, що ці земельні ділянки набувались нею та її чоловіком шляхом використання права на безоплатне їх отримання для ведення особистого господарства та для індивідуального будівництва в порядку, встановленому Земельним кодексом України, та надала копії п'яти державних актів на земельні ділянки.

З них дві земельні ділянки площею по 0,1 га кожна набуті Черпіцькою Л.Т. на підставі рішення Бучанської міської ради від 25 вересня 2008 року 39 сесії 5 скликання № 1001/3, які розташовані за адресою: Київська область, м. Буча, АДРЕСА_1 одна з них - для ведення особистого селянського господарства, а інша - для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд.

Інші дві земельні ділянки площею по 0,1 га кожна набуті чоловіком кандидата Черпіцьким О.З. на підставі рішення Бучанської міської ради від 25 вересня 2008 року 39 сесії 5 скликання № 1001/4, які розташовані за адресою: Київська область, м. Буча, АДРЕСА_2 одна з них - для ведення особистого селянського господарства, а інша - для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд.

П'ята земельна ділянка площею 0,1121 га набута Черпіцькою Л.Т. на підставі рішення Бучанської міської ради 67 сесії 5 скликання №1908/1 від 24 червня 2010 року для ведення особистого селянського господарства та розташована за адресою: Київська область, м. Буча, АДРЕСА_1.

Земельним кодексом України в редакції, чинній на момент отримання земельних ділянок кандидатом та її чоловіком, було передбачено право громадян України на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності, у тому числі для ведення особистого селянського господарства, а також для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд.

Частиною четвертою статті 116 Земельного кодексу України в редакції на момент отримання п'ятої земельної ділянки кандидатом 24 червня 2010 року було передбачено, що передача земельних ділянок безоплатно у власність громадян у межах норм, провадиться один раз по кожному виду використання.

Черпіцька Л.Т. під час співбесіди не дала обґрунтованих пояснень стосовно безоплатного отримання земельної ділянки у 2008 році площею 0,1 га для ведення особистого селянського господарства, а у 2010 році повторного безоплатного отримання земельної ділянки площею 0,1121 га того ж виду використання - для ведення особистого селянського господарства.

З наданих копій державних актів також вбачається, що вона отримала три земельні ділянки, а її чоловік дві земельні ділянки, розташовані у м. Буча Київської області.

Із щорічних декларацій особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, поданих Черпіцькою Л.Т. за 2015-2017 роки вбачається, що вона є власником двох земельних ділянок у м. Буча Київської області площею 1 000 кв.м та 1 121 кв.м, а її чоловік - трьох земельних ділянок, всі площею по 1 000 кв.м у м. Буча Київської області.

Вказані Черпіцькою Л.Т. відомості щодо власників земельних ділянок у м. Буча Київської області в деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015-2017 роки відрізняються від інформації, що міститься в копіях державних актів, поданих кандидатом під час співбесіди.

В деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012-2015 роки та деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2015-2017 роки Черпіцька Л.Т. відобразила автомобіль BMW X6 2009 року випуску, дата набуття - 22 липня 2010 року, вартість на дату набуття у власність - не відомо.

Стосовно джерел походження цього майна Черпіцька Л.Т. пояснила, що вона мала достатні для його придбання доходи, отримані від продажу попереднього автомобіля, проте доказів цього твердження не надала.

За встановлених обставин Комісія критично оцінює твердження кандидата про достатність доходів для придбання вказаного автомобіля, а пояснення щодо його набуття не може визнати достатніми та обґрунтованими.

Окрім цього, під час співбесіди з кандидатом обговорювались умови продажу належної їй частини квартири, що знаходиться в м. Житомирі.

Під час співбесіди Черпіцька Л.Т., пояснюючи законність джерел походження власного майна, вказала, що отримала від свого колишнього чоловіка Шкляра Олега Степановича 1 500 000 грн як оплату за договором купівлі-продажу належної їй $\frac{1}{2}$ (однієї другої) частини квартири загальною площею 67,08 кв.м, що знаходиться за адресою: м. Житомир, АДРЕСА_3. На підтвердження наведеного Черпіцька Л.Т. надала колегії Комісії копію договору-купівлі продажу від 10 грудня 2015 року.

При цьому Черпіцька Л.Т. підтвердила, що продаж нею $\frac{1}{2}$ (однієї другої) частини квартири відбувся за завищеною ціною, оскільки в такий спосіб були реалізовані домовленості з колишнім чоловіком щодо поділу спільного сумісного майна. Тобто при визначенні ціни договору купівлі-продажу квартири сторони вказали не тільки вартість $\frac{1}{2}$ (однієї другої) частини квартири, а також компенсацію вартості належного Черпіцькій Л.Т. спільного сумісного майна, яке вона залишила колишньому чоловіку.

Комісія відзначає, що Черпіцька Л.Т. не надала будь-яких доказів, які б свідчили про наявність у її колишнього чоловіка коштів у сумі 1 500 000 грн, законність їх набуття, а також перелік та вартість їх спільного сумісного майна, компенсація за яке відбулась у такий спосіб.

З щорічної декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015 рік, поданої Черпіцькою Л.Т., вбачається, що її чоловіку належать корпоративні права в Спільному українсько-польському виробничо-сервісному і торговельному підприємстві Товаристві з обмеженою відповідальністю «Укрполь ЛТД», Виробничо-комерційному центрі «Болак», Товаристві з обмеженою відповідальністю «Вектор-Плюс», Товаристві з обмеженою відповідальністю «Юрконсалтинг», Товаристві з обмеженою відповідальністю «Віндзор-відпочинок», Приватному підприємстві «Київська юридична група», Товаристві з обмеженою відповідальністю «Стар Пак».

Положеннями Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 07 квітня 2011 року № 3206-VI (набрав чинності 01 липня 2011 року та втратив чинність 01 вересня 2016 року) визначено, що судді є суб'єктами декларування, які мають обов'язок щорічно до 1 квітня подавати декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за визначеною формою (далі - паперова декларація).

Відповідно до затвердженої форми суб'єкти декларування в паперовій декларації в розділі V зобов'язані були зазначати відомості про розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації членів сім'ї декларанта.

З інформації, наданої Національним антикорупційним бюро України, вбачається, що чоловік кандидата Черпіцький О.З. є засновником Спільного українсько-польського виробничо-сервісного і торговельного підприємства Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрполь ЛТД» з 2009 року;

Товариства з обмеженою відповідальністю «Шанс-Он» з 2008 року; Товариства з обмеженою відповідальністю «Юрконсалтинг» з 2005 року; Товариства з обмеженою відповідальністю «Віндзор Відпочинок» з 2008 року.

У паперовій декларації за 2012 рік будь-які відомості щодо внесків до статутного (складеного) капіталу Спільного українсько-польського виробничо-сервісного і торгівельного підприємства Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрполь ЛТД» та Товариства з обмеженою відповідальністю «Шанс-Он» відсутні.

У паперових деклараціях за 2012-2015 роки відсутні будь-які відомості щодо внесків до статутного (складеного) капіталу Товариства з обмеженою відповідальністю «Юрконсалтинг» та Товариства з обмеженою відповідальністю «Віндзор Відпочинок».

Кодексом суддівської етики на суддів покладено обов'язок докладати всіх зусиль до того, щоб, на думку розсудливої, законслухняної та поінформованої людини, їх поведінка була бездоганною (стаття 3).

Рішенням Ради суддів України № 1 від 04 лютого 2016 року затверджено Коментар до Кодексу суддівської етики, в якому зазначено, що добросовісна поведінка судді має торкатися всіх сфер його життя, у тому числі, і матеріальної (майнової) сфери. Йдеться про добросовісну поведінку судді в реалізації обов'язку бути обізнаним про свої майнові інтереси та здійснення активних дій щодо вжиття розумних (адекватних) заходів для того, щоб бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї, виявляючи повагу до законів і лояльність до публічних фінансових інтересів держави. Суддя має вживати розумних заходів з метою дізнатись про майнові інтереси членів своєї сім'ї (коментар до статті 18).

З огляду на зазначені положення пояснення Черпіцької Л.Т. дають підстави для висновку про неповне сприйняття кандидатом обов'язку демонструвати бездоганну поведінку у всіх сферах життя та діяти так, щоб підтримувати впевненість суспільства в чесності носіїв судової влади.

Враховуючи мету цього кваліфікаційного оцінювання, Комісія дійшла висновку, що Черпіцька Л.Т. не підтвердила відповідності високим стандартам професійної етики та добросовісності, а тому кандидата за критеріями «Професійна етика» та «Добросовісність» оцінено в 0 балів за кожним.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критеріїв особистої компетентності, соціальної компетентності, професійної етики та добросовісності.

Дослідивши досьє Черпіцької Л.Т., заслухавши доповідача, кандидата та уповноваженого представника Громадської ради добросовісності, врахувавши той факт, що за критеріями «Професійна етика» та «Добросовісність»

Черпіцька Л.Т. набрала 0 балів, Комісія дійшла висновку, що вона не підтвердила здатності здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Це кваліфікаційне оцінювання здійснювалося для участі в конкурсі на зайняття вакантної посади судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду, що обумовлювало перевірку кандидата на відповідність найвищим стандартам та вимагало відсутності щонайменшого обґрунтованого сумніву в чеснотах майбутніх суддів Верховного Суду. Висновки Комісії за результатами цього кваліфікаційного оцінювання не можуть мати преюдиційного значення та негативно вплинути на проходження кандидатом інших процедур, пов'язаних з кар'єрою судді.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Черпіцьку Людмилу Тимофіївну такою, що не підтвердила здатності здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Головуючий

Ю.Г. Тітов

Члени Комісії:

Т.В. Лукаш

М.А. Макарчук